

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

TRACTATUS II.
DE
SACRAMENTIS
IN COMMUNI,
AC
DE BAPTISMO
ET CONFIRMATIONE
IN PARTICULARI.

PRÆFATIO.

EXPLICATA Christi vitâ, & ex parte œconomia, sequitur adhuc explicanda non modica ejusdem œconomia pars, videlicet institutio & natura septem Sacramentorum. 1078
 Legis. Quæ sunt septem illæ columnæ, quas excidit Patris Sapientia Christius ad fundandam super illas Ecclesia sua immobilem structuram. Eadem sunt uberrimi fontes, per quos di-vina gratia in nos derivatur, juxta illud Isaiae 12. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris; sanctis nimurum Sacramentis, quæ sunt fontes Jesu, qui in Evangelio clamabat: Qui sicut, veniat ad me, & bibat, & per quæ omnis vera justitia vel incipit, vel coepit augetur, vel amissa reparatur, ut ait Trid. sess. 7. in Proœmio. Hac dñeque sunt illa fortissima vincula, quibus Deus societatem novi populi colligavit. De quibus plurima sunt pertractanda, hoc præsertim tempore, quo vincula ista disrumpentes Sectari recentiores, variis & invicem repugnantibus erroribus etiam dissecti, societatem populi Christiani multis in lœcis fadissimo schismate & heresi dissolvere, ac tunicam inconsutilem Christi lacerare non cessant; id operante humani generis inimico, ut fontes illos salutares & pharmaca illa cœlestia sanguine Christi quodammodo confecta Christianis eriperet. Quare hanc ipsam materiam

Tracta-

Tractatu non uno, ne nimium ex crescatur, sed pluribus expli-
cabitur; Et in presenti quidem illa, quæ tum Sacra menta om-
nia generice spectata, tum quæ Sacramentis nova Legis in com-
muni, vel saltem pluribus convenient, nec non ea, quæ in spe-
ciali pertinent ad Sacramentum Baptismi, quod est ceterorum
janua, Et Sacramentum Confirmationis, quod est Baptismi
velut complementum seu consummatio.

DISPUTATIO PRIMA.

De Definitione Sacramenti, & Differentia
Sacramentorum.

QUESTIO I.

De Nominis Sacramenti.

NOMEN Sacramenti à sacro derivatum juxta diversas ad rem sacram habitudines diversas fortitur significations. Nam primò antiquitus, teste *Varrone* l. 4. *De Lingua Latina prope finem*, sumebatur pro pignore seu pecunia à litigantibus deponi solita apud Gentilium pontifices, cā conditione, ut pecunia illius qui causā ca- deret, divino cultui seu ærario cederet, in penam in justæ litigationis, victor vero diu in recipere.

Secundo etiam jūramenta, eo quod fiant per res sacras, vel ipsa tamquam sacra invocabiliter servar' debeant, dicuntur sacramenta. Qui nominis usus etiam in Jure invalidit, ut patet ex *L. Sacramenta puberum* C. Si adver- sis venditionem, & Can. Si publicis, & Can. Qui *Sacramento* 22. q. 4. Similiter *Tertullianus lib. ad Martyres* c. 3. sponsonem factam in baptismo vocat sacramentum.

Tertiò frequenter in Scripturā usurpatur pro re occulta, ut sacramentum sit quasi sacrum secretum, quod Græcè dicitur mysterium, ut *Sap.* 2. *Nescierunt sacramenta Dei. Ad Ephes.* 1. *Vt notum faceret sacramentum voluntatis*, & alibi. Quibus locis in Græco correspondeat vox mysterium: quæ etiam à latino Interprete subinde est retenta, ut *Marth.* 13. 1. ad *Cor.* 13. & alibi. Et utraque vox est posita ad *Ephes.* 3. ubi ait Apostolus: *Notum mihi factum est sacramentum..... prout potestis legentes intelligere prudensiam meam in mysterio.* Subinde tamen vox sacramentum vel mysterium sumitur pro secreto, et si non sacro, ut pro occulta quadam & notabili malitiā, 2. ad *Thes-* sal. 2. *Mysterium jam operatur iniquitatis. Apo-* 17. *Sacramentum mulieris & bestie.* Vel per quamdam analogiam pro secretis Regum & amicorum; ut *Tobit* 12. *Sacramentum regis abscondere bonum est.* Et *Proverb.* 20. *Ei qui re-*

velat mysteria &c.

Hinc ulterius factum est, ut non tantum res sacræ & secræ, sed etiam illarum signa subinde à Scripturā & Patribus dicantur sa- cramenta. Sic ad *Ephes.* 5. conjugium dicitur sacramentum magnum, eō quod significaret coniunctionem Christi cum Ecclesia. Et eodem sensu *Apoc.* 1. agitur de sacramento septem stellarum. Patres vide apud *Suarez in praefatione*. Inter quos *Augustinus* l. 4. de Symbolo ad *Catechumenos*, nomine Sacramenti appellat exorcismos, iniunctiones & reliquias ceremonias, quas nos Sacramentalia appela- lamus.

Ex dictis patet, quād falsò *Lutherus* l. de *Unde res* *Capit. 1. Babylonica c. de matrimonio* scripsit: *littera ca-* Non habet univerſa Scriptura sancta hoc nomen, *tumna* *Sacramentum*, in ea significatio, quā noster *Lutheri.* usus, sed in contraria. *Vbi*que enim significat, non signum rei sacrae, sed rem sacram, secretam & abditam. Quādvis idem postea in aliis libris nomen Sacramenti in hac significatio mordicus defendat contra *Carostadium* & *Zwinglium*.

Denique communī usu Ecclesiæ, Patrum & omnium posteriorum Doctorum, nomen Sacramenti specialiter accommodatum est ad illa signa sacra, quæ simul sunt sacrantia seu sanctificantia, sive ad signa rei sacrae quā sanctificantis. Et hoc modo Baptismum & Confirmationem sacramenta vocat *Cyprianus* l. 2. Epist. 1. quæ est ad Stephanum dicens: *Tunc enim denum plenæ (alias plenè) sanctificari & esse filii Dei possunt, si sacramento utroque nascantur.* Vide euīdem l. 2. Ep. 3. ad *Cecilium*, ubi de Sacramento Eucharistie. Et l. 4. Ep. 7. *ad Magnum*, ubi de Baptismi sacramento futuri est sermo. Similiter Ecclesiæ Sacra menta hoc nomine appellat *Tertullianus*, *La-stantius*, *Hilarius*, *Hieronymus*, *Augustinus*, quos citat *Bellarus* l. 1. de *Sacram.* c. 7. Proinde non novum, sed vetustissimum est in Ecclesia Dei nomen Sacramenti in sensu præfato; adeo ut in Latina Ecclesia omnes lingue

Herinix Sum. Theol. Pars IV.

K 2

vul-